

[Kai Moltke.]

rende forhold. Derfor tror jeg, at med hensyn til de tilløb, der var til at sige: tilbagevenden af myndighed til De Forenede Nationer, er den højtærede udenrigsminister og jeg sikkert fuldstændig enige, men jeg tror også, vi må være enige om, at det ikke er nogen større tjeneste, man gør løsningen af krisen, som i øjeblikket hersker i FN, ved blot indirekte og i maskeret form at forsvare de handlinger, som i øjeblikket foregår i forbindelse med USAs invasion i Santo Domingo, og som i alt fald foreløbig har bragt 6 af de ledende latinamerikanske stater i åben konflikt med den regionale organisation.

Hvad spørgsmålet om Kina og Hanoi-regeringen angår, er der jo det særsyn i modsætning til De Forenede Stater og Danmark, at begge disse stater er nægtet optagelse i De Forenede Nationer; de vil derfor efter i årevis gennemført udelukkelse indtage en særstilling, og deres stillingtagen til FN skyldes vel ikke udelukkende dem, men først og fremmest dette, at de — på trods af at Danmark har taget rigtige skridt i den rigtige retning — fortsat er holdt uden for det internationale samarbejde.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Det står mig ikke helt klart, hvem det ærede medlem hentyder til, når det ærede medlem taler om at forsvare den amerikanske tilstedeværelse i Den dominikanske Republik. Det er i hvert fald ikke den danske regering, det ærede medlem kan sigte til, og da jeg går ud fra, at det er vor politik, man ønsker at diskutere her, må jeg betragte det ærede medlems bemærkning som faldende helt uden for denne diskussion.

Jeg må naturligvis beklage, at det ærede medlem fandt sig foranlediget til at forsvare Pekingkinas og Hanois holdning. Det ærede medlem ved, at vi fra dansk side til stadighed har medvirket til forsøgene på at få Pekingregeringen anerkendt som den, der skal repræsentere Kina i FN, og jeg finder ikke i betragtning heraf, at det ærede medlem kan have nogen som helst begrundelse for at optræde som defensor for, at staten ikke ønsker eller rettere modsætter sig FN's tilstedeværelse, på samme tid som det ærede medlem ønsker FN's tilstedeværelse et an-

det sted på jordkloden, hvor FN er til stede og er til stede med den amerikanske regerings tilslutning.

Endelig vil jeg gerne sige, at naturligvis erkender jeg, sådan som også U Thant har gjort, at problemet om de regionale organisationers forhold til FN jo ikke blot er et problem om OASs, den amerikanske regionale organisations, forhold, det er også et spørgsmål om den afrikanske regionale organisation, og det er et spørgsmål om den arabiske regionale organisations forhold.

Jeg er meget ked af, at det ærede medlem her mener at kunne drage en analogi derhen, at den arabiske regionale organisation skulle have ret til indgriben over for Israel, da Israel ikke er medlem af denne regionale organisation, og da man naturligvis for en regional organisation kun kan reagere i overensstemmelse med den pagt, der findes for regionalorganisationen, og over for de lande, der er medlemmer af regionalorganisationen. Det er derfor, hvis jeg må sige det på den måde, helt hen i vejret, når det ærede medlem pludselig drager Israel med ind i billedet.

Jeg vil endelig gerne understrege, at vi ellers medlemmer af en regionalorganisation, som det efter regeringens opfattelse er tvingende nødvendigt for os at være medlem af, og vi har kun gode erfaringer for forholdet mellem denne regionalorganisation og FN. Men alt dette mener jeg med rette kan indgå i den drøftelse, jeg håber man med fordel kan have om regionalorganisationernes kompetence og FN's kompetence. Jeg håber, at en sådan drøftelse vil kunne virke til yderligere styrkelse af FN og ikke det modsatte, og jeg håber, at vi, hvis det ærede medlem vil lade sine agitoriske overdrivelser falde, måske endda kan nå en pæn dansk enighed om et sådant positivt arbejde inden for FN.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.